

cember 1828, saa var der maaffee andre Punkter, der traengte nok saa meget dertil, og det er vel muligt, at man ved at forandre Bestemmelsen i Forordningen af 1828 og formindste det Stempelpapir, der i enkelte Tilfælde skulde bruges, vilde finde det rigtigst at bestemme Anvendelsen af Stempelpapir i andre Tilfælde; men jeg troer, at det vilde være rigtig, at hvis der skal finde en Revision Sted i denne Lovgivningsbranche, at det da udgaaer fra Regjeringen. Forøvrigt vil jeg gjentage, at jeg anseer det for høist tvivlsomt, om Fvd. af 1828 virkelig traenger dertil.

B. Christensen: Jeg maa tilstaae, at det har gjort mig ondt at høre Modstanden mod det foreliggende Lovforslag fra den Kant, vi nys have hørt. Jeg har ellers oftere havt Leilighed til at erkende, hvormeget den ærede Landstingsmand kjendte til den Trang, der bevægede sig i Folket, og det er mig vanskeligt at forstaae, at han ikke kan vurdere Betydningen, især i dette Dieblis, netop af det Forslag, der foreligger. Han begyndte med at omtale Regjeringens formodede Beto, hvis Rigsdagen maatte komme til det Resultat at vedtage Loven. Jeg maa tilstaae, at selv om jeg vidste, at den nuværende Regjering kunde ville tilraade Hs. Majestæt at anvende sit Beto mod Loven, vilde jeg dog stemme derfor, deels fordi Loven i sit Indhold og i sin Virkning efter min Overbeviisning er af en ingenlunde lidet betydende Gavnlighed, men deels ogsaa fordi jeg dog virkelig, skøndt jeg er Intet mindre end en Tilhænger af det nuværende Ministerium, ikke ret kan troe, at enten dette eller noget Ministerium vilde i et Tilfælde som dette tilraade Betoets Anvendelse. Hvad Forslaget i og for sig selv angaaer, saa maa jeg tilstaae, at jeg troer der er en særlig Opfordring for os til ikke uden aldeles overveieende Grunde at forkaste det, at vise det tilbage. Det maa dog ligge nær for os Alle at erkende, at netop efter den allernyeste Tids Konjuncturer for Omsætningen og Pengemarkedet, netop under disse Konjuncturer er det af den allerførste Vigtighed, at den Forandring i Loven, som her tilsigtes, kommer tilstede. Det forekommer mig, at man paadrager sig et ikke

ringe Ansvar ved saa umiddelbart efter, at paa den ene Side Nagerlovgivningen er bleven hævet, paa den anden Side Discontoen i Almindelighed er steget saa betydeligt, at der er Opfordring for Kapitalisten til at have sine Penge til en friere og kortvarigere Disposition for Omsætningen. — efterat disse Forhold ere indtraadte, forekommer det mig, at der vel kan være god Anledning til at see hen til Forholdsregler som denne, der dog maaffee noget kunde bøde paa disse ugunstige Forhold. Og nu at komme, som det gjør mig ondt ogsaa har været Tilfældet med den ærede sidste Taler, komme med den Indvending, mod Loven, at den er en Stump Reform, en Smule Reform, der, netop fordi den er saa indskrænket, ikke skulde komme i Betragtning, det er dog virkelig i en Sag som denne ikke tilladeligt, og allermindst er det tilladeligt fra Ministerbænken at komme med en Bemærkning lig denne, naar man huffer, at det selv for saa Dage siden er kommen med en lille bitte Lovstump — at jeg skal bruge dette Udtryk — i samme Retning. Jeg maa tilstaae, at baade Sagens egen gode Beskaffenhed og den Erfaring, vi have faaet om, hvor lange Udgifter det har med at en gennemgribende Bearbejdelse og Forandring af en Lovgivning som Stempellovgivningen kan komme tilstede, maae, troer jeg, opfordre os til her som i saa mange andre Tilfælde at tage tiltakke og glæde os over denne skjulte Forbedring, thi en Forbedring ansee vi det for at være og Ingen her i Salen kan være uvidende om, at saalænge vi have sidet her, have vi hørt Klager over Stempellovgivningen og Klagerne have faaet Erkendelse fra Ministerbordet af, at den traenger til Forandring; men jeg tør sige, at ingen af de ærede Ministre vil kunne fremføre noget Væsentligt, som hidtil er steet for at foretage denne heldige Forandring. Kan Ministeren tilsiige os i en meget nær Fremtid en meget gennemgribende Bearbejdelse af denne Lovgivning, ja, da indrømmer jeg gjerne, at i dette, som i de allerførste Tilfælde er det det Naturligste og Bedste, at Reformforslag gaae ud fra Regjeringen; men jeg for min Deel har ikke nogen Tro til, at Ministeriet enten vil eller kan i en nær Fremtid præstere denne Reform, og jeg